

Overeenkomst, op 9 oktober 1963 te Abidjan ondertekend, tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Ivoorkust inzake het luchtvervoer

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 1 juni 1964.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 1 juli 1964.

's-Gravenhage, 19 mei 1964.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrenge hierbij de tekst en de vertaling in het Nederlands van de op 9 oktober 1963 te Abidjan ondertekende Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Ivoorkust inzake het luchtvervoer, met Bijlage, (*Trb.* 1964, 24) ¹⁾ over te leggen.

Een toelichtende nota bij deze Overeenkomst gelieve U Hoogedelgestrenge hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de Overeenkomst voor het gehele Koninkrijk gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 1 juni 1964 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

Gezien de wenselijkheid de Nederlandse luchtdiensten op West-Afrika te ontwikkelen werd contact opgenomen met de Regering van de op 8 augustus 1960 onafhankelijk geworden Republiek Ivoorkust, ter verkrijging van commerciële landingsrechten aldaar.

In mei 1962 en juli 1963 werden ter zake in Abidjan onderhandelingen gevoerd, welke ten slotte hebben geleid tot overeenstemming omtrent de onderhavige overeenkomst.

Het bereikte resultaat moet worden gezien als een compromis tussen de opvatting van vrijheid van het luchtverkeer, welke door het Koninkrijk wordt gehuldigd en een sterke neiging van Ivoriaanse zijde om de nog jonge Afrikaanse luchtvaartmaatschappij Air Afrique te beschermen.

Dit compromis komt tot uitdrukking in de punten I en II van de bijlage van de overeenkomst. De omschrijving van de daarin vervatte routeschema's garandeert enerzijds — in het licht van artikel 12 van de overeenkomst — de uitoefening van de z.g. 5de vrijheidsrechten, doch beperkt deze rechten anderzijds tot enige met name genoemde plaatsen.

Overigens opent punt III, B, van de bijlage de mogelijkheid tot verdere uitbreiding van de thans verkregen rechten op een later tijdstip; voorts waarborgt deze clause de nodige flexibiliteit in de keuze van de te vliegen routes, o.a. doordat voor wat de Nederlandse diensten betreft, Abidjan zowel eindpunt als tussenstation kan zijn.

Punt III, C, van de bijlage is voor de Nederlandse luchtvaart belangrijk, omdat het de mogelijkheid opent via Abidjan

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

*Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

een rondgaande dienst te exploiteren. Hierdoor is een optimaal gebruik van de verkregen landingsrechten mogelijk.

Ter verklaring van artikel 13 van de overeenkomst zij vermeld, dat de vorengenoemde maatschappij Air Afrique op 28 maart 1961 is opgericht door en optreedt als gemeenschappelijke luchtvaartonderneming van de volgende elf landen: Dahomey, Centraal Afrikaanse Republiek, Congo (Brazzaville), Gabon, Ivoorkust, Kameroen, Mauretanië, Niger, Senegal, Tsaad en Volta.

Kennelijk teneinde eventuele moeilijkheden t.a.v. deze in de luchtvaart nog nieuwe figuur van een gezamenlijke luchtvaartonderneming i.v.m. de traditionele bepaling als vervat in artikel 11 te voorkomen, bleek er de Regering van Ivoorkust veel aan gelegen te zijn de aanwijzing van deze onderneming als de maatschappij, die de bij de overeenkomst aan Ivoorkust verleende rechten zal kunnen uitoefenen met zoveel woorden in artikel 13 te regelen. Van Nederlandse zijde behoeft daartegen geen bezwaar te bestaan.

De overige artikelen van de overeenkomst zijn vervat in de op dit gebied internationale gangbare termen.

Hoewel de overeenkomst krachtens de in artikel 2, lid 1, van toepassing verklaarde definitie van het woord „grondgebied” voor het gehele Koninkrijk zal gelden, is zij als gevolg van het in de bijlage opgenomen routeschema vooralsnog niet voor Suriname en de Nederlandse Antillen van belang.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. VAN AARTSEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

De Staatssecretaris van Financiën,
VAN DEN BERGE.